

ת"פ 27014/07/20 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר וולוקיטין, אולג זייצב - נדון

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 27014-07-20 מדינת ישראל נ' וולוקיטין ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אלכסנדר וולוקיטין
2. אולג זייצב - נדון

הנאשם

גזר דין (נאשם 1)

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום הכולל שני אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1 :

על פי עובדות אישום זה בתאריך 14.9.19 בשעות הלילה ובשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק התפרצו הנאשמים בצוותא לכיתת מחשבים בבית הספר "עמל" בנהריה (להלן: "בית ספר 1") באופן שנכנסו לשטח בית הספר, בחנו את החלונות שמאחורי הבניין, וכאשר זיהו שאחד מהחלונות בבית הספר פתוח, טיפסו לגובה החלון ודחפו בכוח את החלון של הכיתה בחלקו העליון ונכנסו לכיתה. בנסיבות אלה גנבו הנאשמים בצוותא מסך מחשב מסוג AOC, כבל מחשב, הארד דיסק ושני כרטיסי זיכרון וגרמו נזק למחשב בשווי המוערך ב- 350 ₪ ויצאו מהמקום.

בהמשך ובאותם זמנים, התפרצו הנאשמים בצוותא לקיוסק (להלן: "הקיוסק") בבית הספר "שחקים" בנהריה (להלן: "בית ספר 2") שבבעלות מר ברידז'ה באופן שנכנסו לשטח בית הספר 2 וכנסו דרך חלון אחת הכיתות שבצמוד לקיוסק והרימו את תריס הקיוסק באמצעות מוט שהיה מונח בסמוך ונכנסו לקיוסק וזאת בכוונה לבצע גניבה. בנסיבות אלה, גנבו הנאשמים בצוותא חטיפים וממתקים בשווי מוערך של 1,200 וכסף מזומן בסך של 1,100 ₪ מהקיוסק וכן גרמו נזק לתריס הקיוסק בשווי של כ- 7,000 ₪.

בגין אישום זה הורשעו הנאשמים בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה - עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 29 (א) לחוק העונשין.

אישום מספר 2:

על פי עובדות האישום השני בתאריך 21.5.18 בין השעות 09:30 ל - 18:30 ובשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק, הגיעו הנאשמים בצוותא לקיוסק בבית הספר 2 באופן שטיפסו על אחד מחלונות הכיתות שבבית הספר, ניגשו לקיוסק וניסו לפתוח בכוח את שני החלונות ההזזה המרכזיים שבחזית הקיוסק וזאת כדי להיכנס למקום וכדי לעבור עבירה. בהמשך למתואר, עזבו הנאשמים את המקום וכל זאת לאחר שניסו בצוותא להסיג גבול כדי לעבור עבירה.

בגין אישום זה הורשעו הנאשמים בעבירה של ניסיון הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין + סעיף 29 (א) לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין.

2. נוכח גילם של הנאשמים הופנו לקבלת תסקיר של שירות המבחן כאשר המאשימה הצהירה כי אינה מחויבת להמלצות התסקיר. לבקשת הסנגורים התבקש שירות המבחן לבחון את שאלת הרשעת הנאשמים בדיון.
3. אציין כי בעניינו של נאשם 2 ניתן פסק דין ללא הרשעה ביום 12.12.21.

תסקיר שירות המבחן

4. בתאריך 31.8.21 הוגש תסקיר של שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1. תסקיר שירות המבחן בחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 21 רווק שעלה לארץ בהיותו בן 13. שירות המבחן מציין שהנאשם לא חווה קשיים כלשהם. שירות המבחן ציין שהנאשם עובד נזה כשלושה חודשים כשכיר בתחום ההובלות ולפני כן עבד בתחום זה אצל מספר מעסיקים ושיתף כי הוא מעוניין להיות עצמאי בתחום זה בעתיד. מעיון בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות כלל. בהתייחסותו לעבירות בהן הורשע ציין הנאשם שבשני המקרים שהם עם חברים וצרך אלכוהול עד למצב של שכרות וכי לא גנב את ציוד המחשבים אלא לקח ממתקים מהקיוסק. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו, ציין כי חש בושה מהאנשים מהם גנב והביע אמפתיה ברמה הקוגניטיבית כלפי נפגעי העבירה. שירות המבחן התרשם שמדובר בצעיר שניכר שהוא מצליח לשמור על יציבות בתחומי חיו ואינו מעורב בפלילים מלבד העבירות בהן הורשע. יחד עם זאת ציין שירות המבחן שהנאשם לא רואה את חומרת מעשיו, ממזער אותם ומשליך אחריות על האלכוהול כגורם שהביאו לאיבוד שליטה. שירות המבחן התרשם שהנאשם לוקח אחריות ברמה הפורמאלית על חריגתו מגבולות החוק אך שולל נזקקות טיפולית ולא הביע מוטיבציה להליך כלשהו. לפיכך שירות המבחן סבור כי הפרוגנוזה בעניינו של הנאשם נמוכה ולא בא בהמלצה כלשהי.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשי הנאשמים ואת נסיבות העבירות.

וציינה גם את הנזק הכלכלי שנגרם. טענה ב"כ המאשימה שיש לקבוע כי מדובר בשני אירועים וזאת נוכח פער הזמנים בין האישום הראשון לשני. ביחס לאישום הראשון עתרה המאשימה למתחם עונש שני בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 24 חודשי מאסר ברף העליון לצד ענישה נלווית. באשר לאישום השני עתרה המאשימה למתחם שני בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות והפנתה לפסיקה רלוונטית לענייננו. באשר לעונשם של הנאשמים טענה ב"כ המאשימה שביחס לנאשם 1 הנאשם נוטל אחריות פורמאלית בלבד והפרוגנזה לשיקום נמוכה. סיכומו של דבר שהמאשימה עותרת לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע לכל עבירת רכוש, קנס כספי או לחילופין התחייבות להימנע מעבירה וכן פיצוי כספי לנפגע העבירה בעל הקיוסק שנגנב ממנו כסף מזומן וכן סחורה וכן נגרם נזק לתריס הקיוסק.

6. באשר לנסיבות העבירות טענה ב"כ הנאשם 1 שלא מדובר בעבירות שתוכננו וכי לא מדובר במעשים מתוכננים. זאת ועוד טענה ב"כ הנאשם 1 שהנזק שנגרם הוא בעיקרו כלכלי ומדובר בעבירות שבוצעו כאשר אין אדם בשטח בית הספר ולא נשקפה סכנה ממשית לאדם. הוסיף וטען ב"כ הנאשם שמדובר בשני בתי ספר הממוקמים באותו מתחם. באשר לעונשו של הנאשם טענה הסנגורית שמדובר בנאשם צעיר בן 21 שרק מתחיל את דרכו בחיים וכי הנאשם הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן ומבין שעשה טעות. הוסיפה וטענה הסנגורית שהנאשם התרחק מאורחות חייו הקודמים בהם נהג להתרועע בחברת חברה שלא היתה בריאה עבורו. הגם ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, הנאשם עושה מאמצים לשקם את חייו ולשמור על דרך ישרה. באשר למדיניות הענישה טענה הסנגורית שניתן ללמוד שמתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה רלוונטית.

7. הנאשם 1 בדברו אמר שאינו רוצה לחזור על מעשיו וכי כיום הוא עובד ומעוניין להמשיך לעבוד.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם.

9. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין ג'אבר")). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת

יחשבו לאירוע אחד. בענייננו אני קובעת כי מדובר במסכת עבריינית אחת גם אם המעשים בוצעו במספר מועדים וזאת לאור המבחנים שנקבעו בפסיקה ועל כן אני קובעת כי מדובר באירוע אחד.

10. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין ג'אבר")). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת יחשבו לאירוע אחד. בענייננו הגם שאין מדובר בסמיכות זמנים ולמעשה קיים פער של זמן רב בין מועד ביצוע העבירה באישום הראשון לבין ביצוע העבירה באישום השני הרי שאני קובעת כי מדובר במסכת עבריינית אחת לאור המבחנים שנקבעו בפסיקה: מדובר באותו מתלונן ובאותו מקום ולטעמי מדובר במסכת עבריינית אחת בגינה יש לקבוע מתחם עונש אחד.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בתיק העיקרי הינם הגנה על קניינו של אדם וכן הגנה על תחושת הביטחון של הציבור. בנוסף, עבירה של הסגת גבול טומנת בחובה גם חומרה ומסוכנות שכן, יש בה פוטנציאל גבוה להתפתחות עימות פיסי או מעשה אלימות, הגם שבענייננו מדובר בשעות בהן לא נכחו במקום תלמידים או אנשי צוות.

12. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה בערכים חברתיים מוגנים אך כאמור לא נכחו במקום תלמידים ואנשי צוות. באישום הראשון נגב ציוד בשווי לא מבוטל כאשר הנאשמים גנבו מסך מחשב וציוד נוסף בשווי של כ - 350 ₪. כמו כן מהקיוסק בנוסף לגניבת חטיפים גנבו הנאשמים כסף מזומן בשווי מוערך של כ - 1,100 ₪ וגרמו נזק לתריס הקיוסק בשווי של כ - 7,000 ₪. באישום השני, הנאשמים ניסו להסיג גבול אך לא גנבו מאומה.

13. מדיניות הענישה בעבירה של הסגת גבול פלילית נעה בין עונש של מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות. בענייננו כאמור, הנאשמים הודו בעבירה של ניסיון לביצוע עבירה מושלמת של הסגת גבול פלילית.

14. לעניין מדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים:

רע"פ 7073/07 **אליהו נ' מדינת ישראל** (29.8.07) - אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בירושלים, אשר דחה את ערעורו של נאשם מחוסר בית, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע על סמך הודאתו בעבירה של הסגת גבול והושת עליו עונש של שני חודשי מאסר ושישה חודשים נוספים על תנאי.

רע"פ 1068/13 **מלסה נ' מדינת ישראל** (20.2.13) - אישר ביהמ"ש העליון את החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, אשר דחה את ערעורו של מי שהורשע בשורה של עבירות פריצה, גניבה והסגת גבול, וקבע כי

העונש שהושת על המבקש מעיד על איזון ראוי ואף מקל. באותו מקרה נקבע ע"י ביהמ"ש השלום כי מתחם הענישה ההולם עבירה בודדת של הסגת גבול הוא בין מאסר מותנה וקנס ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.10) - אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה ממאסר מותנה של 6 חודשים למאסר בפועל של 7 חודשים עקב חומרת מעשה הגניבה, עברו הפלילי הלא זניח של הנאשם והתרומה שעל בתי המשפט לתרום להשבת הביטחון לציבור, בכלל, ולמגזר החקלאי, בפרט.

רע"פ 9043/14 **ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.15) - נידון עניינו של נאשם צעיר ללא עבר פלילי אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול וגניבה. באותו מקרה, נכנס המבקש יחד עם 3 קטינים למחסן נעול שאת מפתחותיו השיגו בדרך שאינה ידועה, והם נטלו מן המחסן קרטון עם כלי עבודה. בנוסף, צירף הנאשם תיק שבו הודה והורשע בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר אשר המליץ על אי הרשעה ועל השתת צו מבחן, של"צ ופיקציות. אף על פי כן, הרשיע בית משפט השלום את הנאשם והשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה ולכן הותירו על כנו.

ת"פ 34176-02-21 **מדינת ישראל נ' יוסף** (24.6.21) - שם הורשע הנאשם באירוע בעל מאפיינים דומים של הסגת גבול לדוכן פתוח וגניבה ממנו. נקבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר, אך זאת בשל מאפיינים רפואיים וקוגניטיביים שברקע, שנקבע כי משפיעים על מידת אשמו של הנאשם. בסופו של דבר, בשל עברו הפלילי, הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל והופעל תנאי קודם.

15. באשר למדיניות הענישה בעבירת פריצה הרי שזו מבחינה בין פריצה לבתי מגורים ובין פריצה למבנה שאינו בית מגורים. לעניין מדיניות הענישה בכל הנוגע לעבירת ההתפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה וביצוע גניבה - הענישה הנוהגת בגין עבירה זו, כשהיא לבדה, נעה ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ואף במקרים מסוימים בדרך של עבודות שירות ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריא - הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבות העושה (ראו : רע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (25.7.2010); עוד ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 54218-01-14 **עמיהוד נ' מדינת ישראל**, פסקאות 3 ו-8 (11.3.2014); כן ראו והשוו: ת"פ (שלום י-ם) 29022-09-14 **מדינת ישראל נ' גוזלן** (19.3.2015); ת"פ (שלום ת"א) 27734-12-13 **מדינת ישראל נ' אלסאנע** (22.7.2014); ת"פ 55349-10-13 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' גרשביץ** (26.4.17); ת"פ (שלום י-ם) 22854-10-15 **מדינת ישראל נ' מפארגה** (23.2.2016); ת"פ 34294-06-17 **מדינת ישראל נ' וולחובסקי** (6.12.2017)).

16. **לאור האמור, דעתי היא שמתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן בכתב האישום הכולל שני אישומים נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן במקרים מסוימים לשאת בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.**

17. בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה לחומרא או לקולא.

עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה

18. לקולא שקלתי את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ולו זו הפעם הראשונה בשערי בית המשפט. עוד שקלתי לקולא את הודאת הנאשם ולקיחת האחריות. כמו כן שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם והעובדה שהנאשם בתחילת חייו הבוגרים והעובדה שהנאשם השתלב בעולם התעסוקה. לחומרא שקלתי את האמור בתסקיר שירות המבחן, היעדר מוטיבציה כנה ואמיתית לערוך שינוי בחייו ואת הפרוגנוזה הנמוכה לשיקום. עוד שקלתי לחומרא את העובדה שהסיכון להישנות התנהגות חוצת גבול בהיעדר שיקום עולה כעולה מתסקיר שירות המבחן. בנסיבות אלה הרי שיש מקום לשקול גם שיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם. יחד עם זאת בית המשפט נחשף עוד ועוד לנסיבותיו האישיות של הנאשם, העובדה כי חלק מהזמן היה דר רחוב ללא כל תמיכה משפחתית.

19. ב"כ הנאשם 1 הגיש בקשה להפניית הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות והמאשימה לא התנגדה ועל כן הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. לתיק הוגשה הודעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם לא התייצב אצל הממונה ועל כן אין כל חוות דעת בעניינו. פעם אחר פעם בית המשפט הפנה את הנאשם לקבלת חוות דעת של ממונה על עבודות השירות ואולם הנאשם לא התייצב לדיונים ולא התייצב אצל הממונה. בסופו של יום לתיק בית המשפט התקבלה חוות דעת ממנה ניתן ללמוד שהנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

20. סיכומי של דבר שבמכלול השיקולים אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בהתאם לחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות יבצע הנאשם את עבודות השירות במרכז קליטה תפוז בנהריה.

הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 26.12.22 שעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במתחם כלא מגידו.

הנאשם מוזהר כי עליו לבצע את עבודות השירות בהתאם להנחיות ונהלי הממונה על עבודות השירות שאם לא יעשה כן ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות והנאשם ירצה את יתרת המאסר מאחורי סורג וברח.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שהנאשם לא יעבור אחת או יותר מן העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע בה.

בעניינו של הנאשם ונסיבותיו אינני משיתה עליו כל חיוב כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא לממונה על עבודות השירות

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.